

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 24.01.2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu

I Wydział Cywilny

sygn. akt I C 247/12

Pismo procesowe powoda

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, powód w sprawie sygn. akt I C 247/12, podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko oraz poniżej ustosunkowuje się do otrzymanych od pozwanych odpowiedzi na pozew.

1.

W dniu rozprawy 14.12.2012 r., pełnomocnik pozwanej Gminy Łask przedstawił wystąpienie pokontrolne NIK z dnia 07.05.2012 r., które generalnie pozytywnie ocenia działalność gminy w zakresie określonym w ustawie z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (zwanej dalej: u.c.p.g.)

Jednak podnieść należy, że pod względem formalnym wystąpienie pokontrolne NIK dotyczy:

- niewspółmiernego okresu (lata 2010–2011) w stosunku do tego, jakiego dotyczy skarżona umowa, tj. roku 2012 r. (jakkolwiek pomiędzy pozwanymi mamy do czynienia z ciągiem analogicznych, corocznych umów – dnia 21.12.2012 r. pozwani zawarli kolejną umowę, obowiązującą od dnia 01.01.2013 r. do dnia 31.12.2013 r.),

- innych okoliczności prawnych, albowiem dnia 01.01.2012 r. weszła w życie nowelizacja u.c.p.g., która usunęła zadanie własne gminy sformułowane jako „*organizowanie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na zasadach określonych w odrębnych przepisach*” (dotychczasowy art. 3 ust. 2 pkt 5 u.c.p.g) i nałożyła zadanie gminy sformułowane jako „*zapobieganie bezdomności zwierząt na zasadach określonych w przepisach o ochronie zwierząt*” (art. 3 ust. 2 pkt 14 u.c.p.g).

Tym samym nowelizacja u.c.p.g częściowo usunęła trwającą wiele lat nieokreśloność prawną, jaka towarzyszyła podstawom prawnym zajmowania się bezdomnymi zwierzętami przez gminy. Mianowicie „*ochrona przed bezdomnymi zwierzętami na zasadach określonych w odrębnych przepisach*” nie znajdowała konkretyzacji w żadnych przepisach, które zawierałyby zasady prowadzenia takiej działalności. Z drugiej strony gminę obowiązywało zadanie „*zapewnienia bezdomnym zwierzętom opieki oraz ich wylapywania*”, nałożone innym aktem prawnym, a mianowicie ustawą z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt. Nieokreśloność wzajemnej relacji tych dwóch różnych zadań dotyczących bezdomnych zwierząt, funkcjonujących w dwóch różnych kontekstach ustawowych, prowadziła do powszechnej dezinterpretacji tych zadań. Zwłaszcza co do celu i dobra chronionego, w imię którego gmina zajmuje się bezdomnymi zwierzętami. W praktyce, zadania sprecyzowane w celu ochrony zwierząt, tj. ich wylapywanie i umieszczanie w schroniskach, sprowadzane były przez gminy do czynności jakiegokolwiek pozbycia się tych zwierząt, by uchronić przed nimi mieszkańców gminy, a więc w imię *ochrony przed bezdomnymi zwierzętami*.

Nowelizacja u.c.p.g. nie była jednak konsekwentna. Z niejasnego powodu pozostawiono bowiem przepis o udzielaniu zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie *ochrony przed bezdomnymi zwierzętami* (art. 7 ust. 1 pkt 3 u.c.p.g.). Tymczasem w sytuacji prawnej po 01.01.2012 działalność *ochrony przed bezdomnymi zwierzętami* nie stanowi już zadania gminy i należy domniemywać, że nie może być dalej zlecana i finansowana przez gminy obok (a tym bardziej zamiast) zadania zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom, określonym w ustawie o ochronie zwierząt.

Na tym tle podnieść należy, że pod względem merytorycznym, wystąpienie pokontrolne NIK dotknięte jest brakiem rozróżnienia tych dwóch osobnych zadań gmin, zatem i prawidłowego rozpoznania podstaw prawnych i celów kontrolowanej działalności. I tak, w pkt 8 wystąpienia stwierdza się, że Gmina Łask zorganizowała działania w celu ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, polegające na ich wylapywaniu wedle przepisów o ochronie zwierząt. Zaś w pkt. 10 stwierdza się, że wylapującego zwierzęta, przedsiębiorcę Longina Siemińskiego,

kontrolowano w zakresie zgodności z udzielonym mu zezwoleniem na ochronę przed bezdomnymi zwierzętami. Tymczasem wylapywanie bezdomnych zwierząt w ogóle nie jest działalnością regulowaną i wymagającą zezwolenia – jak to wynika z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt. Jednocześnie działalności Longina Siemińskiego w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami nie można było skutecznie kontrolować, bowiem zasady prowadzenia takiej działalności nigdy nie były nigdzie określone.

Reasumując, dowód z wystąpienia pokontrolnego NIK nie zawiera wprost wyrażonej polemiki z zarzutami pozwu, zaś sam fakt, że kontrola dała wynik pozytywny, albo mija się merytorycznie z zarzutami pozwu, albo wynika z wady niekonsekwencji i nieporozumień, jakimi dotknięte były ustalenia NIK w tym zakresie. Dowód z wystąpienia pokontrolnego NIK nie ma więc znaczenia dla sprawy i strona powodowa wnosi o jego pominięcie.

2.

Odpowiedź na pozew pełnomocnika pozwanego Longina Siemińskiego (nadana 04.01.2013 r.) zawiera dwie główne tezy:

- a) pozew nie wskazuje żadnej podstawy prawnej, która nakazywałaby uznać zaskarżoną umowę za nieważną,
- b) rozstrzygnięcie o ewentualnej nieważności umowy może odbywać się jedynie na gruncie Prawa zamówień publicznych.

ad a)

Wbrew temu, co twierdzi pozwany, pozew wyraźnie formułuje zarzuty wobec skarżonej umowy, opiewającej na „wylapywanie oraz opiekę nad bezdomnymi zwierzętami”. Powód zarzuca w pozwie, że umowa ta została zawarta przez Gminę Łask z podmiotem nieuprawnionym, zatem jako czynność prawna sprzeczną z ustawą powinna być uznana za nieważną na mocy art. 58 k.c.

Wprawdzie umowa o czynności wylapywania mogła być zawarta z dowolnym podmiotem działalności gospodarczej (zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt), bo wylapywanie nie jest działalnością regulowaną, wymagającą zezwolenia, jednak zwierzęta mogą być wylapywane wyłącznie w celu ich umieszczenia w schronisku, gdzie powinny mieć zapewnioną opiekę (art. 11 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, a także § 4 pkt 2 w/w rozporządzenia wykonawczego o wylapywaniu).

Prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt jest już natomiast działalnością regulowaną, dozwoloną m. in. za zezwoleniem właściwego miejscowo wójta, przy czym:

- określony w zezwoleniu „obszar działalności” musi być rozumiany jako obszar z jakiego pochodzą wylapane i przyjmowane zwierzęta (a nie jako lokalizacja zakładu),
- tak rozumiany obszar zasadniczo nie może wykraczać poza zakres kompetencji wójta, tj. poza obszar gminy.

Longin Siemiński posiada obecnie zezwolenie od Wójta Gminy Brąszewice na prowadzenie schroniska, które ogranicza obszar działania do gminy Brąszewice. Zatem umowa o przyjmowanie do tego schroniska psów z Gminy Łask wykracza poza zakres zezwolenia, przez co zawarta jest z podmiotem nieuprawnionym do przyjmowania bezdomnych psów z obszaru gminy Łask.

ad b)

Argument o możliwości podważenia umowy wyłącznie na podstawie przepisów Prawa zamówień publicznych został już obalony w wyroku tutejszego Sądu Okręgowego, sygn. akt I C 155/11, oraz Sądu Apelacyjnego w Łodzi, sygn. akt I ACa 582/12, w analogicznej sprawie dotyczącej pozwanego Longina Siemińskiego. Cytat z wyroku Sądu Apelacyjnego: *Nie było również trafne stanowisko pozwanych prezentowane w toku procesu, według którego zgodnie z art. 146 ust. 1 p.z.p. w przypadku umowy zawartej w trybie zamówienia publicznego ustawa przewiduje zamknięty katalog przyczyn jej unieważnienia. Prawidłowo bowiem przyjął Sąd Okręgowy, iż do umów zawartych w tym trybie będą się odnosić wszelkie przesłanki nieważności określone w odrębnych przepisach, w tym w szczególności w kodeksie cywilnym.* (str. 7 uzas.)

Na marginesie zaznaczyć należy, iż nigdzie w skarżonej umowie nie zostało sprecyzowane, gdzie trafiają psy wylapane w gminie Łask.. W umowie wskazany jest tylko jej Wykonawca, tj. firma Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego Longin Siemiński 92-411 Łódź, ul. Kosodrzewiny 56/2. W związku z tym powód zasadnie opisał w pozwie sytuację prawną obu zakładów prowadzonych przez pozwanego L. Siemińskiego.

W załączniku:

- dowód nadania pisma do pełnomocników pozwanych